

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXVI. évfolyam, 2. szám

Ára 3,00 lej

2025. FEBRUÁR

Óvodások farsangja

(Cikk a 7. oldalon)

Fotó: Török-Lázár Anna

György Emőke: Nőnap (Akrosztikon)

N-ők nélkül nincs gyengéd gondoskodás, élet,
Ő-reink bár ti vagytok, erős férfiak.
N-ővé igazán átlalatok válhatunk,
A-karjátok a nőket, apák és fiak,
P-ír - arc, tűz - szem: csáberő, ki mást mond,- téved!

*"Erős nőnek lenni nem azt jelenti: mindig, minden-
áron mindenkit le kell nyomnod. (...) Lehetsz amazon,
sőt, legyél az, ha érzed magadban az elhivatottságot.
Őlts páncélt, eredj a harcmezőre, győzd le Árészt, a
háború istenét, mentsd meg a világot a gonosztól, állj
ki az igazadért! Fantasztikus, ha meg tudod tenni,
vagy legalább megpróbálni. De, az isten szerelmére,
nem kell, hogy mindig, minden helyzetben a tiéd le-
gyen az utolsó szó, a lehangosabban csattanó poén,
a legokosabb érv. Ne érts félre, nem azt mondom,
hogy játszd el a gyámolításra szoruló, klasszikus
"gyenge nőt", csak azért, hogy a férfiak férfiasabb-
nak érezhessék magukat melletted. Egyszerűen csak
merj veszíteni néha, aztán hagyd, hogy bekötözzék a
sebeidet." D. Tóth Kriszta*

Az élet hangjai

Rohanva telnek el a hónapok, évek... A lényeg:
"Itt és most!"

Életünk rövid, de értékes, és, ha nem igazán éljük
meg, akkor valójában csak fennmaradunk, nem pedig
igazi életet élünk. Az utazás, az olvasás, a szenvedély
és az álmok üldözése mind olyan dolgok, amik segít-
hetnek abban, hogy teljesebben éljük az életünket.

Az utazás lehetőséget ad arra, hogy más kultúrák-
ba kapjunk betekintést, más embereket és helyeket is-
merjünk meg, ami új perspektívát nyithat számunkra,
és segíthet abban, hogy jobban megértsük a világot és
saját magunkat is. Az olvasás pedig lehetőséget ad ar-
ra, hogy kikapcsolódjunk a hétköznapiakból, hogy új
világokba merüljünk el, és hogy gazdagítsuk a tudá-
sunkat, jobban megismerjük önmagunkat.

A szenvedély pedig olyan erő, ami hajt bennünket,
és segít abban, hogy kiteljesedjünk, és boldogok le-
gyünk az életben. Ha mindig csak a biztosat választ-
juk az ismeretlen helyett, és nem merünk néha kilépni
a komfortzónánkból, akkor sosem fogjuk megtapasztal-
ni az igazi élvezeteket és kihívásokat, amik segít-
hetnek abban, hogy fejlődjünk és boldogok legyünk.

Az álmok üldözése pedig azért fontos, mert
ezek adják az életünk irányát, és célt jelentenek
számunkra. Ha mindig csak a biztosan járható
utakon járunk, akkor sosem fogjuk megtalálni az
igazi sikerünket és boldogságunkat.

Ne felejts el boldognak lenni, és ne hagyd,
hogy az élet csak úgy elszaladjon melletted! Éld
meg teljesen az életed minden percét, utazz, ol-
vass, légy szenvedé-
lyes, és kockáz-
tass az álmaidért.

Csak így fogod
igazán megtalálni
azt az értelmet és
boldogságot, amit
keresel. Ne hagyd,
hogy a halál előtt
rájössz, nem is éltél
igazán!

Élj úgy, ahogy ne-
ked jó!

András Emilia
óvó néni

Homoród-Küküllő LEADER Egyesület: új Fejlesztési Stratégia, új pályázati lehetőségek

Sokunk nagy örömeire kezdetét vette a 2023-2027 finanszírozási időszak, ami egy új Fejlesztési Stratégia alapján, 9 beavatkozáson keresztül biztosít pályázati lehetőségeket. Az előző időszakhoz képest a LEADER partnerség kibővült két új közigazgatási egységgel, Szentegyházával és Székelykeresztúrral. Így a Homoród-Küküllő LEADER Egyesület tervezési területe 17 közigazgatási egységet foglal magába. A rendelkezésünkre álló keretösszeg 3.329.051 euró, amelyet a pályázatok finanszírozására és az egyesület működtetésére tudunk fordítani. Ez a keretösszeg két európai uniós alapból tevődik össze, az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból, valamint az Európai Szociális Alapból.

Fókuszban az örökségvédelem! Az új Fejlesztési Stratégia több beavatkozása a tárgyi és szellemi örökségünk védelmét és működtetését segíti.

A Polgármesteri Hivatalok készüljenek, hiszen most is lehetőségük lesz pályázni nálunk az I1-es beavatkozásunk keretében. A helyi közszolgáltatások minőségének javításához tudnak eszközöket és gépeket vásárolni, ugyanakkor szoktuk javasolni a polgármestereknek, hogy olyan pályázaton is gondolkodjanak, amely a helyi turizmust is segítheti. A Polgármesteri Hivatalok 50.000 euróra pályázhatnak, 100%-os támogatás mellett.

A civil szervezetek működését is szeretnénk segíteni az I2-es beavatkozásunk keretében. A tevékenységekhez kapcsolódó eszközök, felszerelések vásárlására pályázhatnak nálunk maximum 50.000 eurós támogatásra. A civil szervezetek munkáját 100 %-os támogatással tudjuk segíteni.

Az első beavatkozásunk, amely a szellemi vagy tárgyi örökség védelmét szolgálja, az I3-as beavatkozás. Itt a kézművességgel, a népművészettel vagy népi mesterséggel foglalkozó személyek segítése a célunk. Ennek a beavatkozásnak az ötlete onnan jött, hogy nagyon sok ügyes kezű hölgyről tudunk, akik hobbi szinten valamelyik tevékenységgel foglalkoznak. A Fejlesztési Stratégia előkészítő beszélgetéseinknél láttuk, hogy bizony vannak olyan hölgyek, akik nemcsak hobbit látnak ebben a tevékenységben, hanem vállalkozási lehetőséget is. Fontos, hogy, aki pályázni szeretne, annak nem lehet már vállalkozása, vagy társtulajdonos sem lehet más vállalkozásban. 10.000 euróval tudjuk támogatni egy-egy ilyen kis vállalkozás létrehozását, eszközöket és felszereléseket vásárolhat ebből a pénzből a pályázó.

A következő beavatkozásunk is a tárgyi örökségünk

védelmét szolgálja, egészen pontosan az épített örökségeink védelmét. Az I4-es beavatkozásunk keretében régi épületek felújítására és azok rendeltetésének megváltoztatására pályázhatnak. Mit jelent ez pontosan? Például van egy régi háza valakinek, amit nem szeretne lebontani, hanem inkább vállalkozással hasznosítaná, akkor pályázhat nálunk. Főként turisztikai tevékenységre vagy foglalkoztató központ létrehozására pályázhatnak az érdekeltek. Autószerelő műhelyre vagy asztalosműhelyre, esetleg gombapince létrehozására nem lehet pályázni ebben a beavatkozásban. Egy pályázatot maximum 50.000 euróval tudunk támogatni, ami 65%-a lehet a teljes pályázat értékének. Ez azt jelenti, hogy a pályázónak kell biztosítania minimum 35% önrészt, amit, ha euróban fejezünk ki, minimum 27.000 eurót jelent.

A már működő (nem mezőgazdasági) vállalkozások támogatása is a céljaink közt szerepel. Minden olyan vállalkozás pályázhat az I5-ös beavatkozásunkban, amely legalább egy éve működik, és aktívan tevékenykedik. Általunk előre meghatározott tevékenységi körök (CAEN kódok) szerint tudunk pályázatot támogatni. A pályázó 15.000 eurót vagy maximum 50.000 eurót pályázhat meg, és ennél a pályázatnál is 65%-os támogatást tudunk biztosítani, a pályázónak kötelező a minimum 35% önrész. Ha egy pályázat támogatási értéke több mint 15.000 euró, akkor a pályázó kötelező módon kell, hogy alkalmazzon legalább egy személyt a vállalkozásában. Eszközöket, berendezéseket, gépeket vásárolhatnak a pályázatból, vagy akár építkezésre is költhetnek ebből az összegből.

Fiatalok, figyelem! Számotokra is van pályázati lehetőségünk. A 18-30 év közti fiatalokat első (nem mezőgazdasági) vállalkozásuk létrehozásában tudjuk segíteni az I6-os beavatkozásunkkal. Ebben a beavatkozásban is lesz egy általunk előre meghatározott tevékenységi kör (CAEN kód), amelyre tudunk támogatást biztosítani. Az első vállalkozás indítását 15.000 euróval vagy 30.000 euróval tudjuk segíteni, és ez a pályázat 100%-os támogatottságú. Kétlépcsős ez a pályázat, az első lépcsőben a vállalkozó kedvű fiatal elkészít egy üzleti tervet, és azt egy szakértői csapatnak bemutatja. Ha ez a csapat úgy látja, hogy életképes az ötlet, és megvalósítható, akkor kell bejegyezni a vállalkozást és leadni a pályázatot hozzánk. Ez a pályázat előfinanszírozott, ami azt jelenti, hogy a pályázó előre megkapja az összeg 70%-át, és miután teljesítette azt az üzleti forgalmat, amelyet vállalt a pályázatban, megkapja a fennmaradó 30%-ot is.

folytatás a 3. oldalon

folytatás a 2. oldalról

Van egy teljesen újszerű beavatkozásunk is az új Fejlesztési Stratégiánkban, az I7-es. Annyira újszerű, hogy országos szinten is csak nagyon kevesen foglalkoznak ezzel a témával. Az új beavatkozásunk a tájban történő természetes csapadékvíz visszatartását segíti. Mit jelent ez? Ez a vízgazdálkodási módszer a lehulló csapadék helyben tartását segíti, olyan módon, hogy az a természetben hasznosulni tudjon a beszivárgás és a párolgás révén, valamint a növényeken keresztül hasznosulás révén.

Fizikai akadályok építésével vagy éppen ásásával a csapadék többlet elfolyását meg tudjuk akadályozni, ezzel arra kényszerítjük a vizet, hogy beszivároгjon vagy pároгlogjon. A fizikai akadályok nem óriás víztározók, a szakértők szerint az nem segíti a táj rehabilitációját. Övárkok, időszakos vízállások kialakításával sokat tehetünk a csapadéktöbblet megőrzéséért, és az a hasznosuló víztöbblet a mi előnyünkre fog válni. Ebben a beavatkozásban közbirtokosságok tudnak pályázni, hiszen nekik van egybefüggő, viszonylag nagy kiterjedésű területük. A legelő felületeink teljesen alkalmasak arra, hogy meghonosítsuk rajtuk a vízgazdálkodás eme módját. A víztöbblet előnyei mellett ezzel a módszerrel csökkenteni tudjuk a villámárvizek kockázatát is, hiszen, ha a leeső csapadéktöbblet elfolyását részben meg tudjuk állítani, akkor az a víz nem tud összegyűlni a patakmedrekben és elindulni a hegyről a falu irányába. Ez a pályázat 100%-os támogatottságú, és egy pályázat értéke 20.000 euró lehet, amiben elkészülhet egy megvalósíthatósági tanulmány és valamilyen fizikai megvalósítás.

Az IC1-es beavatkozásunkban leadott pályázatunk egy együttműködésről fog szólni egy másik romániai LEADER egyesülettel. Ennek keretében bővíteni szeretnénk a "Régi ételeink nyomában" receptes kiadványunkat, hiszen az évek során sikerült még néhány régi ételreceptről tudomást szerezzünk. Fontosnak tartjuk ezt az örökséget is felgyűjteni és közreadni, hisszük, hogy ugyanolyan érték, mint a népviseletünk vagy a népdalaink.

Az idáig bemutatott beavatkozásainkat az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból fogjuk finanszírozni. Az itt utolsónak bemutatásra kerülő IFSE+ beavatkozásunk az Európai Szociális Alapon keresztül tudjuk finanszírozni. Ez egy szociális jellegű beavatkozás. A hátrányos helyzetű emberek csoportjába tartozó gyermekekre tudjuk fordítani. Oktatásra, délutáni foglalkozásra, táborok szervezésére, kézműves tevékenységre lehet fordítani a pályázati forrást. Egy pályázat értéke minimum 201.000 euró lehet, és 100%-os a támogatottsága. Oktatói díjakra, étkeztetésre, táborok szervezésére, utazási költségekre és fogyó anyagok vásárlására lehet fordítani a pályázati összeget.

Felhívjuk minden érdeklődő figyelmét, hogy fizikai személyként nem lehet hozzánk pályázatot benyújtani. Csak jogi entitás pályázhat nálunk (pl. vállalkozások, civil szervezetek stb.).

Jelen írás terjedelmére való tekintettel csak a legfontosabb információkat tudjuk megosztani egy-egy pályázati lehetőséggel kapcsolatban. Arra kérünk minden érdeklődőt, hogy keressen fel minket az irodánkban, hogy tudjunk részletes tájékoztatást adni az őt érdeklő témában.

Tisztelettel, a Homoród-Küküllő munkaközössége

Fontos tudnivaló

**Értesítjük a lakosságot, hogy az idei évre a helyi adókat
2025. március 28-ig lehet kedvezményesen fizetni.**

Polgármesteri Hivatal

Februári haikuk

Nevető álarc
alatt minden ember csak
egy síró bohóc.
*

A nap álarca
ezüst hold, reggel újra
felfedi magát.
*

Vehetsz bármilyen
álarcot: magad elől
úgysem bújhatasz el.
*

Látni akarlak:
vedd le álarcod: vége
a mulatságnak.
*

Február, hol a
nyár? Hó alatt álmodik,
szép tavaszt, és vár.
*

Ez ám a jó hír:
Babát hozott a gólya,
Jelzi gólyahír!
*

Fehérség vakít
hóbundás a téli táj
didereg a csend."
*

Hófehér réten
mezítláb lépked lelkem
vacog a hóban.
*

Nem fázik szívem,
ha szeretetsubába
felöltöztetted.
*

Lélekbundám zord
télben is a szeretet
ad hőt, meleget.
*

Hópehely táncol
Hóember fagy mosolyán
Karja hólapát.
*

Hófehér csend ül
a tájon, dunna alatt
tavaszt álmodik.
*

"Fehér pillangók
hegy ormára leszállva
hóspkát húznak."
*

Suhan a szánkó
hóban fürdőzik lelkünk
fehér mennyország.

György Emőke

ITTHON

Az ember életében az egyik legfontosabb kötődési forma a születési helyhez való ragaszkodás. Ennek ellenére sokan vannak, akiknek a sors úgy hozta, hogy valamilyen okból kifolyólag nem szülőhelyükön élnek mindennapi életüket, elköltöztek szűkebb pátriánk valamelyik településére vagy akár a nagyvilág valamelyik sarkába. Olvastam valahol, hogy sosem zárjuk le igazán a kapcsolatunkat azzal a hellyel, ahol felnőttünk. És ez mennyire igaz! Mi sem bizonyítja jobban ezt a tényt, amikor azt tapasztaljuk, hogy a Lövétéről elszármazott falustársaink örömmel és ragaszkodással jönnek haza, mi több, hogy **önzetlenül segítik a közösséget**.

*"Mert az utolsó hely az, ahol nevünk emlegetése ki-
lobban... Mert amikor mindenütt elfelejtettek: a szü-
lőföldnek még mindig akad mondanivalója rólunk."
Sütő András*

Ezzel a mottóval és ennek az idézetnek az üzenetét kicsit átgondolva szeretnénk egy sorozatot indítani, amelyben Lövétéről elszármazott személyek vallanak szülőfalunkkal való viszonyukról, milyen kötelék fűzi régi otthonukhoz, és még ehhez hasonló, a témához kapcsolódó kérdéseket járnak körbe.

Mikor született? Hogyan emlékszik vissza a gyermek- és ifjúkorára? Mikor ment el Lövétéről? Mit kínált akkor az új lakóhely? Hogyan élte meg a Lövététől való elszakadást? Milyen gyakorisággal látogat haza, és ekkor milyen lelkülettel jön haza?

Mindezeket túl, meséljen mindazon Lövétével kapcsolatos élményeiről, amit úgy gondol, hogy szívesen megosztana velünk, olvasókkal.

Minden esetben azt kérjük a meghívott személytől, hogy nevezzen meg valakit, és hívja meg az illetőt a rovat következő részébe.

Mivel az alapötletet Silye Béla bácsi adta, ezért őt kértük fel elsőnek. Az alábbiakban az ő gondolatait olvashatjuk.

(Szerkesztőség)

Identitásunk, vagyis egyéniségünk alapvető tényezői közé tartozik anyanyelvünk és szülőföldünk is. Bár hová sodor az élet, ezek a dolgok, ha másképp nem is, de az ember szíve mélyén halálig megmaradnak.

Egy külföldön szolgáló paptól beszélgetésünk közben megkérdeztem:

- Hová való?

- Erdélyi - felelte, és szomorúan hozzátette: - Akkor lettem erdélyi, amikor kijöttem belőle.

Én is valahogy így vagyok a lövéteiséggel...

Gyerek fejjel sodródtam el a faluból, emlékszem, az első években, amikor hosszabb időre jöttem el otthonról a hajnali, zsúfolásig megtelt autóbuszban, a csomagok között fél lábon állva, összeszorult szívvel

azon gondolkodtam, vajon mikor jövök én még egyszer haza...

A faluval való kapcsolatam soha nem szakadt meg, az igazi ifjúságomat Lövétén töltöttem...

Amíg fiatal az ember, megy..., meg akarja váltani a világot..., keresi a helyét benne..., de a nehézségek, a kudarcok megállítják..., és visszanez ..., visszanez gyökereire. Majd felteszi a kérdést magának: - Honnan jövök? ... - Hová is akarok menni? ... - Mit is akarok? ...

A nyolcvanas évek elején telepedtünk le Székelyudvarhelyen, nagyon jó munkatársakra találtam, sikerült gyorsan beilleszkedni. Munkatársaim egy része szintén faluról származott, hétvégén mindenki ment a saját falujába. Mindenben segítettük egymást, az akkori megélhetés nehézségeiben, sorban állásban, gyereknevelésben. Ma is baráti kötelékek fűznek hozzuk.

Később egy törzsgyökeres udvarhelyi társaságban, jóhiszeműen, viccesen, de tudtomra adták, hogy ... ők vannak itthon...

Elgondolkodtam ... Akkor most hogy is van..., ki is vagyok..., hová való is vagyok...?

De, azért gyökértelen nem vagyok ...!

Ez az eset megerősítette a lövétei identitásomat ..., közelebb vitt a faluhoz.

A fiaim Lövétén gyerekeskedtek, megismerkedtek a nyolcvanas években még hagyományos szénacsinalással, mogyorófa pálcával halásztak a Homoródban, rendszáradás közben a Vargyas vizében. Szánkóztak a Kerülőúttól Senye hegyéig. Egy lovas szekérrel fuvaroztak a mezőről, hoztak szénát, tűzifát az erdőről. Most is ragaszkodnak a faluhoz ... A szüleimtől örökölt mezei földek egy részét megkaszáljuk, ilyenkor az unokáink is velünk vannak, jólesik a mezőn dolgozni ..., nosztalgizni. Az ott dolgozó emberekkel elbeszélgetni. Az örökségemből semmit nem adtunk el, a családi háznál folyamatosan karbantartási munkákat végzünk, javítunk, átépítünk, kertészkedünk. Télen, amíg hideg van, hetente legalább egyszer, kora tavasztól késő ősziig hetente két vagy három alkalommal itthon vagyunk.

Hazamenni Lövétére számomra mindig jó érzés. Jó érzés már a falun hosszan autózni, ismerős arcokat látni, köszönni. Itthon mindig sikerül a napi gondokat letenni, megpihenni, feltöltődni.

Amikor a kapun bementem, bármilyen rosszkedvű vagyok is, húsz perc után jókedvűen tudom csinálni az előre betervezett munkákat.

Eljövéskor tervezzük, hogy mikor tudunk a következőben hazajönni, jegyzetelem, mit kell hoznunk.

Napi szinten kapcsolatban vagyok Lövétén lakó emberekkel, követem a faluban történő eseményeket, osztozom a falu minden örömeiben és bánatában.

folytatás az 5. oldalon

folytatás a 4. oldalról

Lövéte jelenlegi arculatában oroszlánrészük van azoknak az elszármazottaknak is:

- Akik munkájuk által a megszerzett elismerésüket, lehetőségeiket Lövéte javára fordították, utat mutattak, ajtót nyitottak ..., állítom, hogy töretlen a lövéteiségük.

Töretlen a lövéteiségük azoknak:

- Akik, bár hosszú évtizedek óta nem élnek Lövétén, de folyamatosan támogatják a falu közügyeit.

- Azok, akiknek sikerül nyugdíjas korukra visszaköl-

tözni a szülőfalujukba, töretlen lövéteiséggel dolgozták le a munkaidejüket.

Tudom, hogy lélekben töretlen lövéteiséggel élnek még nagyon sokan a nagyvilágban.

Takaró Mihály irodalomtörténész egy előadás végén így fogalmaz: Egy embernek lehet otthona több is, ... úgy, ahogy lakása is, ... otthon érezheti magát egy barátjánál, ... egy közösségben, ... De itthon csak egy van...

Silye Béla

Itt a farsang, áll a bál! Korosztályos bálók!

Lövéte a megtartó székely falu, ahogyan András József tanár úr könyvének is a címe, és tényleg az is. Lövéte az a székely falu, amelyben szerintem egyedülállóan a világon vannak az ilyen kortárs találkozók, a korosztályos bálók, ahogyan itthon mondják. Hála őseinknek, hogy valamikor hagyományt teremtettek, és hála a mindig sorra kerülő, jubiláló, a kerek és az ötös évfordulósoknak, hogy nem tűnt el az idők viharában ez a nagyon szép és megtartó hagyomány. Egy ilyen esemény mindig megerősíti az éppen ünneplő korosztályt, akik akarva akaratlanul, születésükből adódóan egy közösség tagjai lesznek, az abban az évben születettek közösségéé. Ezek az alkalmak erősítik a közösség tagjaiban a nemzeti együtvé tartozást, a székely büszkeséget, és nem utolsósorban a keresztény hitet, eleink örökül hagyott hitét. Ennek jó példája, hogy minden bál, találkozó egy hálaadó szentmisével kezdődik, és a szentmise előtt szentgyónási lehetőséggel. Általában szép számmal élnek is a lehetőséggel az érintettek, és kéri a Mennyei Atya bűnbocsánatát. Az idei esztendőben mi is, az 1970-ben születettek, az 55 évesek hasonlóképpen tettünk. Február 15-én 10 órától hálaadó szentmisén vettünk részt. Ezt a legszentebb áldozatot falunk szülötte, Főtisztelendő Tódor Attila, Kézdiszentkereszt plébánosa mutatta be. A szentmisén a felolvasói és a ministráns szolgálatot is a korosztályból vállalták. A plébános úr a szentbeszédében tanított a keresztény értékekről, az elmúlt 55 év keresztjeiről, örömeiről, hogy ezek alakítottak minket azokká, olyanokká, amilyenekké váltunk ez az idő alatt, hogy semmi nem történt véletlenül, minden az Úr terve szerint történt, nekünk

csak el kellett fogadni azokat, meghallani, meglátni a dolgokban, a történetekben az Úr akaratát. Aztán a plébános úr arra biztatott, hogy merjünk kérni az Úrtól továbbra is, és vállaljuk fel a kereszteket, az örömeket, a bánatot, egyszóval Isten akaratát. Beszél a kenyérszaporításról is, de azt is mondta, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, amely Isten ajkáról való. Ez azt jelenti, hogy tudjuk meghallani, legyen nyitott a lelkünk, a fülünk ("akinek füle van, hallja meg") Isten szavára az életünk történeteiben. A szentmisében megemlékeztünk elhunyt kortársainkról is, imádkoztunk lelkük üdvösségeért. Köszönjük a plébános úrnak a tanítását és a Főtisztelendő László István lövétei plébános úrnak, a papbácsinknak a gyóntatást. A szentmise után kezdetét vette az 55 éves bál, mulatság az Asszonybosszantó (Asszonyboszontó lövéteiesen) csárdában. Itt egy nagyon jó hangulatú, baráti, beszélgetős, éneklős, élőzenés táncos mulatságon vettünk részt hajnalig. Itt szeretném megköszönni azoknak a kortársaknak, akik ezt az eseményt megszervezték, összehozták, és azoknak is, akik eljöttek, részt vettek ezen az eseményen, hisz ezzel megint újra összekovácsolódott, formálódott az 1970-ben születettek közössége. A Jó Isten fizesse meg mindenki fáradozását. Ez egy jó csapat, jó volt látni, hogy a sok tánc és ének mellett szakítottunk időt a tartalmas beszélgetésekre, jó volt megtudni, meghallgatni a személyes történeteket. Egyszerűen: jó tudni egymásról. Adja Isten, hogy még legyen részünk ilyen találkozóknak.

György Emil

Lövétei anekdota

Vidámkodó ragadványnevek - lövétei Szegény és Báró

Szegény György János megözvegyült, és 1920. június 5-én, 56 évesen feleségül vette a szintén özvegy, 36 éves humoródmási Gálfi Annát.

Az ugyancsak lövétei Báró György János és Mihály Rozália fia, Báró György István 1920. május 18-án nősült.

Lám, erre is jó a ragadványnév, azonosítani lehet mindkét lövétei György Jánost. A szegényt is és a bárót is - GDPR nélkül. ☺

Beküldte András Imre

Középajta, 2025. I. 25.

Tisztelt Kiáltóm!

Átléptünk az új esztendőbe. Életünk száma eggyel nőtt, időtartama eggyel kevesebb. Kívánok számotokra sok örömet ez új esztendőben!

Nem sokat sétálok itthonról sehova, de havonta legalább egyszer meglátogatom a szeretteimet Sepsiszentgyörgyön. Egy ilyen alkalommal találkoztam egy lövétei asszonnyal és a lányával. Miután megölelgettük egymást, kicsit el is beszélgettünk. Nem volt ez a csevegés ötperces sem.

Az a rokon, aki velem volt, nem messze tőlünk megállt. A Lövéteivel kapcsolatos dicsekvésünk végzetével elbúcsúztunk egymástól: - Isten maradjon. - Isten hírével járjatok!

Amikor a kísérem mellém lépett, én ilyesmit mondhattam: - No, milyen jólesett ez a találkozás. Ő pedig: - Nagyon szerethettek téged ott Lövétén, hogy így tudnak örüdni neked. - Ilyen felmérésem nincs, nem tudhatom. Annyit viszont hinni merek, hogy, ha úgy szeretik egymást, mint ahogy én szerettem őket, akkor a békés egymás mellett élésük példamutató kell, hogy legyen.

Tisztelettel,
Simon Áron

Kedves Olvasó!

Rendhagyó módon most az Újratervezés című rövidfilmet ajánljuk az olvasóinknak, mely elérhető a youtube-on is, mindenképp az Újratervezés rövidfilmre vagy filmdrámára kell keresni, hogy biztosan azt hozza be. (<https://www.youtube.com/watch?v=NnKGdYM94bQ>).

Egy perc sem telik el a film játékidéjéből, és már kivonhatatlanul benne vagyunk egy hétköznapiak tűnő élethelyzetben. Egy csendes, befele forduló férfi vezet, miközben az asszony folyamatosan igazgatja. Tényleg van az a hely, ahová nem lehet eljutni egy jó másodpilóta nélkül, de nem gondolnánk, hogy az épp a minden évben felkeresett családorvosi rendelő lenne.

Röpke 12 perc alatt tárul eléink egy pár tragédiája, s történetükben ráismerünk arra az univerzális, mindenkit érintő drámára, ami az elmúlást belengi.

Több, egymást követő, majdnem észrevétlenül változó autójelenetből áll a film. Ahogy közeledünk az utolsó úti célhoz, úgy fokozatosan fogynak el a színek, a fények, szemöldökráncolások, a mosolyok, az emberi hangok az életet jelentő igazgatásokkal, zsörtölődésekkel, kifakadásokkal.

Fokozatosan fogyunk ki a főszereplőből és a feszültséget generáló útbaigazításaiból. Fokozatosan érik meg bennünk a hétköznapi feszültségeknél, bosszankodásainknál jóval alattomosabb, súlyosabb érzés: az elmúlástól, szerettünk elvesztésétől való félelem.

A film lassan közelít a mélyponthoz, amiből azt gondolnánk, nincs kiút.

A többnyire szemből, egyszerre láttatott szereplők a tragédiájuk közepette különválnak a képernyőn, külön "birkóznak meg" a helyzettel. A néző tekintete vezetve van hol egyik, hol a másik szereplőre. Ez az egyetlen jelenet, ami autón kívül játszódik. A jelenetben a látszólagos irányítás a kerekesszéket tolóé, de csak látszólagosan. A kerekesszékre szoruló még itt sem engedi ki az irányítást a kezéből, mint alapvető

létszükségletét, utolsó kapaszkodóját az élethez.

Az örök irányító a végső pillanatban is gondoskodni próbál minden helyzetről, és minden felbukkanó akadályt, veszélyt, eshetőséget latba véve elejébe megy a dolgoknak: hogy valamit maga után.

A film az elmúlás, a búcsúzás fájdalman túl a hogyantovábbba is betekintést nyújt, nem reked meg a kilátástalanságban.

Gazdag az apró részletekben, sokatmondó pillantásokban. Ezek által a kimondhatatlan is kifejezésre jut, hol erősítve, hol enyhítve a történet drámaiságát.

A film párbeszédei egyszerűek, nincsenek nagyívű, filozofikus gondolatok. A film alkotói nem kínálnak semmire megoldást, érzékenyen, őszintén, természetesen nyúlnak a témához.

Pont annyi a humor, amennyi ahhoz kell, hogy a téma komolyságát oldja, elviselhetővé tegye, de nem megy túl messzire.

A film erős hatást kelt, sokáig velünk marad. Újraneézve újabb és újabb finomságát mutatja meg. Egyszerűségével, hétköznapiságával nyújt maradandó élményt.

Számomra a film végkicsengése az, hogy senki sem pótolható. Nincs az a technika, ami helyettesíteni tudná azt, akit szerettünk, de minden apróság segíthet a hiány pillanataiban. Egy arckép sok emléket felidéz, a hang, a nevetés hosszú ideig visszacseng a fülünkben. Talán az alkotók igyekezete is erre irányult, hogy egy látvány és zenei világában ugyan szegény alkotást hozzanak létre, helyette fókuszba az emberi hangot állítsák, ami sokszor elviselhetetlen, idegesítő, de mégis úgy tud hiányozni!

Mert lehet úgy, hogy üresen marad a mellettünk lévő hely, és a megszokottá vált koordináták nélkül csak nehezen tudunk tovább haladni azon az úton, amit addig együtt jártunk.

M. A.

Óvodások farsangja

Örömmel osztok meg néhány örömteli pillanatot a lövétei óvoda és napközi négy csoportjának farsangi mulatságáról.

Mondanom se kell, a farsang a mókázásnak, a vidámságnak, a táncos mulatozásnak is helyet adó népszokás, mely egy könnyedebb, felszabadultabb életérzést biztosít, s ez különösen vonzó tevékenységekre ad lehetőséget az óvodában. Ilyenkor a legizgalmasabb elfoglaltság más ruhájába, "bőrébe" bújni, ami alól természetesen mi, óvodapedagógusok sem vagyunk kivételek - a gyermekek nagy örömére. Az óvodai program, azon belül pedig leginkább a szabadjáték- tevékenységek során egyébként is gyakran nyúlnak jelmezek és kiegészítők után a gyermekek, de ez az időszak még inkább megmozgatja fantáziájukat és kreativitásukat. Egymás után készültek a farsang fő kellékei, a különböző technikákkal készült színes, ötletes álarcok, szemüvegek, koronák, valamint mókás dekorációk. A kézműves tevékenységek mellett az egész hetet felölelő témakör lehetőséget adott sokat beszélgetni is a farsangról, karneválos vagy éppen bolondos meséket hallgatni, énekelni, táncolni, majd hangszeres játékokkal zajt csapni, telet kergetni: "Maskarások, bolondok, rázzátok a kolompot, takarodjon el a tél, örvendezzen, aki él!" (Sarkady Sándor). Óvónőnkül ilyenformán igyekeztünk az idei évben is színes, vidám programokkal és sok-sok nevetéssel teli élményeket biztosítani a gyermekeknek, és ez leginkább a karneválunk napján csúcsosodott ki.

A sívakáció miatt egy héttel korábban a megszokott farsangfarki eseményeknél, kedd délután minden óvódás jelmezbe bújva érkezett, és már az első pillanatokban érezhető volt a farsangi hangulat: tündérek, szuperhősök, királylányok és mesebeli állatok köszöntötték egymást a lövétei népházban. Az izgatott gyermekek lelkesen meséltek a választott jelmezeikről, miközben az óvónénik egy sor izgalmas programmal készültek, hogy a mulatság minél szórakoztatóbb legyen: méhecskés táncot jártak, majd együtt énekeltek a gyerekekkel. A vidám zeneszó mellett nagyon finom illatot is terjengtek a teremben, hisz a farsang elképzelhetetlen a szülők sütötte finom fánk és "bur-

jántea" nélkül. Természetesen nem maradhattak el a közös táncok sem, amelyek alatt mindenki elengedhette magát, és boldogan pöröghetett. A szülők és nagyszülők is csatlakozhattak a mulatsághoz, és így még inkább fokozódott a hangulat. A közösen énekelt dalok és táncok remek alkalmat kínáltak arra, hogy mindenki megtapasztalja, milyen csodálatos élmény a közösségi szórakozás. Büszkéek vagyunk arra, hogy a gyermekek ilyen nagy lelkesedéssel és boldogan vettek részt a farsangi rendezvényen. A színes jelmezek, a játékos hangulat és a szeretetteljes közönség igazi emlékké tették ezt a napot, amelyet még sokáig szívesen idézünk fel. Köszönjük minden kedves szülőnek és nagyszülőnek a támogatást és a segítséget, hogy közösen még szebbé varázsolhattuk ezt a különleges alkalmat. Bízunk benne, hogy a jövőben is számos hasonló felejthetetlen élményben lehet részünk! A gyerekek tudják, de mi se feledjük: "A jelmezbálban az a legjobb, hogy az ember kibújhatik a saját bőréből, hogy más lehet, tökéletesen más, mint aki a valóságban. (...) Hogy az ember néhány óráig azt játszhatja, hogy megváltozott, elvarázsolták, idegen és ismeretlen lett hirtelen." (Szabó Magda) Aki pedig kedvet kapott a jelmezöltésre, azt nagy szeretettel várják a szervezők a felnőttek farsangi báljára! ☺

Török- Lázár Anna, óvónő

Fotó: Török-Lázár Anna

Vidám versek versenye

Versmondó versenyre mentünk Szentegyházára. Bíborka, Norbi, Ákos és jómagam, Lilla.

Mikor megérkeztünk, falatoztunk a finom kalácsból, teát is ittunk. Aztán elkezdődött a verseny. Nagyon sok ügyes gyereket hallottunk. Egyszeriben aztán hívták Bíborkát, azután Norbit, és a nagyobbak következtek a meghallgatásban. Ákossal a harmadik-negyedik korcsoporttal szálltunk versenybe. Én egy kicsit féltem, mert először voltam szavalóversenyen, úgy érzem, mindannyian helyt álltunk. Sőt, jól éreztük magunkat.

Jövőben is szeretnénk részt venni hasonló versenyen.

Benedek Lilla, III. B. osztály

Fotó: Szikszai Berta

ANYAKÖNYVI HÍREK
2025. január

az anyakönyvi híreket
a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 1

György Zsombor, született január 21-én,
György Levente és György Gabriella szü-
lők gyermeke

Házasságkötések száma: -**Őszinte részvétünket fejezzük ki a janu-
árban elhunytak hozzátartozóinak:**

András János, született 1937-ben
Sata András, született 1946-ban
Györgylőrincz Mihály, született 1969-ben

Eladó családi ház az 529-es házszámon, Sóbástyán, Balázs András néven, 505 m² területen. Érdeklődni a 0721868067 telefonszámon.

Területet **vásárolnék** Lövétén a faluhoz minél közelebb! Valamint Kirulyban, Szelterszben, Vágásban (akár erdőt is). Tel.: 0752 546265.

Eladó egy pár 44-45-ös férfi székely csizma. Érdeklődni lehet a 0742471382-es telefonszámon.

Eladó Sópástyán az 525-ös számú bennvaló. Irányár: 15000 euró. Telefon: 0741772502.

Régi arcok sárgult fényképeken

*A kép az 1938-as korosztály 40 éves kortárstalálkozásán készült.
Beküldte Ladó János.*

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Tódor Lóránd, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, Egyed Tünde, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag

Ottília, Mihály János, Pál Erzsébet, Szikszai Berta, Tódor Attila, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plébánia

Elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@gmail.com

